

KRISTUSE TAEVASSEMINEMISE PÜHA A AASTAL

(Esimene lugemine 2 Kn 2, 1-12 (tavaliselt Ap1, 1-11))

Kui Issand tahtis viia Eelijat tuulepöörises taevasse, olid Eeliija ja Eliisa parajasti lahkumas Gilgalist. Ja Eeliija ütles Eliisale: «Jää ometi siia, sest Issand on mind läkitanud Peetelisse!» Aga Eliisa vastas: «Nii tõesti kui Issand elab, ja nii tõesti kui su hing elab, ma ei jäta sind maha.» Ja nad läksid alla Peetelisse.

Ja prohvetijüngrid, kes olid Peetelis, tulid välja Eliisa juurde ja küsisid temalt: «Kas sa tead, et Issand võtab täna ära su isanda su pea kohal?» Ja ta vastas: «Küllap minagi tean. Olge vait!» Ja Eeliija ütles temale: «Eliisa, jää ometi siia, sest Issand on mind läkitanud Jeerikosse!» Aga tema vastas: «Nii tõesti kui Issand elab, ja nii tõesti kui su hing elab, ma ei jäta sind maha.» Ja nad tulid Jeerikosse.

Ja prohvetijüngrid, kes olid Jeerikos, astusid Eliisa juurde ja küsisid temalt: «Kas sa tead, et Issand võtab täna ära su isanda su pea kohal?» Ja ta vastas: «Küllap minagi tean. Olge vait!» Ja Eeliija ütles temale: «Jää ometi siia, sest Issand on mind läkitanud Jordani äärde!» Aga ta vastas: «Nii tõesti kui Issand elab, ja nii tõesti kui su hing elab, ma ei jäta sind maha.» Ja nad mõlemad läksid. Aga ka viiskümmend meest prohvetijüngritest läks ja jäi eemale seisma, kui need kaks peatusid Jordani ääres.

Eeliija võttis nüüd oma kuue, rullis selle kokku ja lõi sellega vett: see lahkes siia- ja sinnapoole, ja nad mõlemad läksid üle kuiva mööda. Ja kui nad olid üle jõudnud, siis ütles Eeliija Eliisale: «Palu, mis ma peaksin tegema sinu heaks, enne kui mind ära võetakse sinu juurest!» Ja Eliisa ütles: «Tuleks mulle ometi kahekordne osa sinu vaimust!» Ta vastas: «Sa oled palunud rasket asja. Ometi, kui sa näed mind su juurest ära võetavat, siis sünnib sulle nõnda; aga kui mitte, siis ei sünni.»

Ja kui nad nõnda ühtejärke läksid ja rääkisid, vaata, siis sündis, et tulised vankrid ja tulised hobused lahutasid nad teineteisest ja Eeliija läks tuulepöörises taevasse. Kui Eliisa seda nägi, siis ta hüüdis: «Mu isa, mu isa! Iisraeli sõjavankrid ja tema ratsanikud!» Seejärel ei näinud ta teda enam. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps47, 2-3. 6-7. 8-9. R:6)

R: Rõkake rõõmust, Issand on tõusnud taevasse.

Kõik rahvad, plaksutage käsi,
hõisake Issandale rõõmsa häälega.
Sest hirmuäratav on Issand, kõigekõrgem,
tema on kuningas kogu maailma üle.

R:

Jumal on üles läinud keset rõõmuhõiskeid,
Issand on tõusnud pasunahääle saatel.
Mängige Jumala kiituseks, mängige talle,
Mängige meie Kuninga kiituseks, mängige talle!

R:

Sest Jumal on kuningas kogu maailma üle,
laulge talle kiituse laulu.
Jumal valitseb rahvaste üle,
Jumal istub oma pühal aujärjel!

R:

(Teine lugemine Ef1, 17-23)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast efeslastele:

Vennad, ma tuletan teid meelde oma palvetes, et meie Issanda Jeesuse Kristuse Jumal, au Isa, annaks teile tarkuse vaimu ning ilmutaks teile ennast, et te teda

tunneksite. Valgustagu tema teie südame silmi, et te tunneksite seda lootust, milles teid on kutsutud, ja teaksite, milline on tema päranduse aurikkus pühade jaoks ning kui väga on suur tema meelevald meie, usklike sees, kes me usume tema väe ja vägevuse läbi. See on aga Kristuses ilmsiks saanud, kelle ta surnuist üles äratas ja pani istuma oma paremale käele taevas, ning seadis ta kõrgemale igasugusest võimust, ülemusest, väest ja valitsemisest ning igast nimest, mida nimetatakse mitte ainult sellel, vaid ka tulevasel ajastul.

Kõik on ta seadnud Kristuse jalge alla, kelle ta on pannud üle kõige - oma Kiriku peaks, mis on tema ihu ja mida täidab tema, kes ta kõigiti kõige üle valitseb.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 28,19.20)

Halleluuja. Minge ja õpetage kõiki rahvaid;
mina olen teie juures kuni maailmaajastu lõpuni. Halleluuja.

(Evangeelium Mt28 ,16-20)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Sel ajal läksid üksteist jüngrit Galileamaale, sellele mäele, kuhu Jeesus neil oli käskinud minna. Ja kui nad seal Jeesust nägid, kummardasid nad teda. Aga mõned neist kahtlesid. Siis astus Jeesus nende juurde ja ütles: "Minule on antud kogu võim taevas ja maa peal. Minge ja tehke jüngriks kõik rahvad ning ristige nad Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel. Õpetage neid pidama kõike, mida mina teil olen käskinud pidada. Ja vaata, mina olen teie juures kuni maailma-ajastu lõpuni.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Galilea mehed, miks te seisate ja vaatate üles taevasse? Imelik küsimus. Kuigi apostlid olid aja jooksul juba palju imesid näinud, oli Jeesuse taevasseminemine neist ilmselt kõige vaatamängulisem. Ajastul, kui lennukeid ja rakette veel ei tuntud, pidi inimese taevassetõusmine olema pealtvaatajate silmis tõeliselt jahmatamapanev.

Tänapäeva inimene mõtleb siin muidugi kohe lendavatele taldrikutele, teleportatsioonile üles taevasse või mingisse paralleeluniversumi, kuid silmnägijate napist kirjeldusest on võimatu täiendavaid üksikasju välja lugeda. Sündmuse põhiolemus jääb siiski väljaspoole kahtlust: Jeesus võeti üles taevasse, ja kui apostlid teda silmadega saatsid, kuulsid nad äkki inglite etteheidet: Miks te vaatate üles taevasse?

Miks inglid seda neile ette heitsid? Sellepärast, et siin maailmas peab inimene vaatama oma jalge ette ja oma käte peale, vaatama oma ligimese silmadesse, et näha tema rõõmu ja muret, et suuta täita oma ülesanne, milleks on Jumal meid loonud.

Me loeme...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänapäeval oleme juba harjunud, et taevas ei ole pilvepealsega piirduv kinnine kuppel, vaid põhjatusse kaugusse ulatuv avarus, kus säravad mustmiljardid tähed. Samas me teame, et need tähed koosnevad samast ainest mis meiega - see tähendab, taevaski näeme meie ainult maised asju ja lõputust ei suuda meist keegi isegi mitte ette kujutada. Näiteks kui me hakkame loendama arve ühest lõpmatuseni, siis mõistame peagi, et nii ei jõua me kunagi tervikutundeni, sest arvudejada ei peatu kunagi, kuid hinnata ja mõista saab ainult lõppenud protsessi. Inimesele on jäetud vaid poeetiline igatsus küsida,

mis on lõputuse piiride taga.

Taevas, kus elab Jumal, huvitab meid seega rohkem kui maailmaruumi lõputu tühjus, ja taevariigi värav asub pigem meie sees kui kõrgel üleval, nii nagu Jeesuski seda rõhutas: taevariik on teie keskel. Sellepärast pole mõtet seda kusagilt mujalt otsida.

Jeesus tõusis üles ja läks taevasse, et istuda oma Isa paremale käele. Õigus jäi temale, mitte neile, kes ta surma mõistsid ja hukkasid. Jumala vägi avaldus mitte hävingus, vaid loovas kannatlikkuses.

"Galilea mehed, miks te seisate ja vaatate üles taevasse?" Jüngritele ilmunud ingli küsimus ei olnud ju ainult etteheide, see oli ka kinnitus, et Jeesus ei lahkunud alatiseks, vaid et ta tuleb tagasi. Nii vaatame meiegi taevaminemispühal tulevikku, oleme valmis kohtama kõike, mida Jumal meile saadab. Kuigi meie suurim unistus on igavene elu, peame olema siin maailmas head majapidajad. Me peame elama nende põhimõtete järgi, mida Jeesus meile oma eluga siin maailmas õpetas, et meiegi võiksime kord järgneda sinna, kuhu tema on läinud meile aset valmistama. Aamen.